

The background is a stylized illustration of a tree with a hole in the ground at its base. The tree's trunk is dark brown, and its branches are a lighter brown. The ground is a mix of green and brown, with a small white hole in the center. The overall style is simple and illustrative.

The Lost Egg

הביצה האבודה

Judie McEwen - Dick Rink

האוח התעורר בדיוק משנת הצהריים שלו
כששמע קול מוזר "בומפ!"
"מהה זה?" הוא הופתע והסתכל ממקומו על
העץ. לא ניתן היה לראות אף אחד.
"מההה?" שאל שוב. ואז כוון טוב יותר את עיניו
החדות וראה על אדמת היער שלו ביצה לבנה
גדולה!
"מההה?" שאל שוב, וכשאף אחד לא ענה האוח
עף למטה כדי להתבונן טוב יותר.
זו באמת הייתה ביצה, אך מאין היא הגיעה?

בזמן שהאוח בדק את הביצה היפה החולד הוציא את ראשו מהאדמה.
"של מי הביצה הזו?" שאל האוח.
החולד מצמץ בעיניו הקטנות והסתכל על הביצה.
"אולי זו ביצה שלי!" אמר.
"חולד טיפש!" נזף בו האוח "חולדים לא מטילים ביצים!"
"או" אמר החולד "אתה צודק, אוח. אז אני מניח שזו לא יכולה להיות ביצה שלי."
"של מי הביצה הזו?" קרא שוב האוח.

הארנב שמע את קריאתו של האוח, הפסיק לרגע
לכרסם עלים ירוקים והופ-הופ דילג אל הביצה.
הוא הניע את אפו והריח אותה.
"הביצה הזו שייכת לי" אמר אחרי רחרוח נוסף
"אתה הרי יודע שבאביב אני מביא לילדים ביצים
יפות כמו זו, והיא יכולה להיות שלי!"
"ארנב" אמר האוח "זו לא ביצה שלך. האביב
עבר מזמן. עכשיו קיץ ביער. הביצה הזו שייכת
למישהו אחר! למי???"

הקרפדה שישבה על סלע שבאגם שמעה את שאלתו של האוח ובאה לחקור. היא מצמצה בעיניה הגדולות והביטה על הביצה. "קרפדות מטילות ביצים" הודיעה "קרפדות מטילות ביצים באגם! הביצה הזו יכולה להיות שלי!"

האוח הביט על הקרפדה בעיני אוח החכמות. "קרפדה" אמר " נכון שקרפדות מטילות ביצים באגם, אבל זו לא ביצה שלך! ביצי קרפדות הן קטנות מאוד. זו ביצה גדולה מאוד. זו לא ביצה שלך."

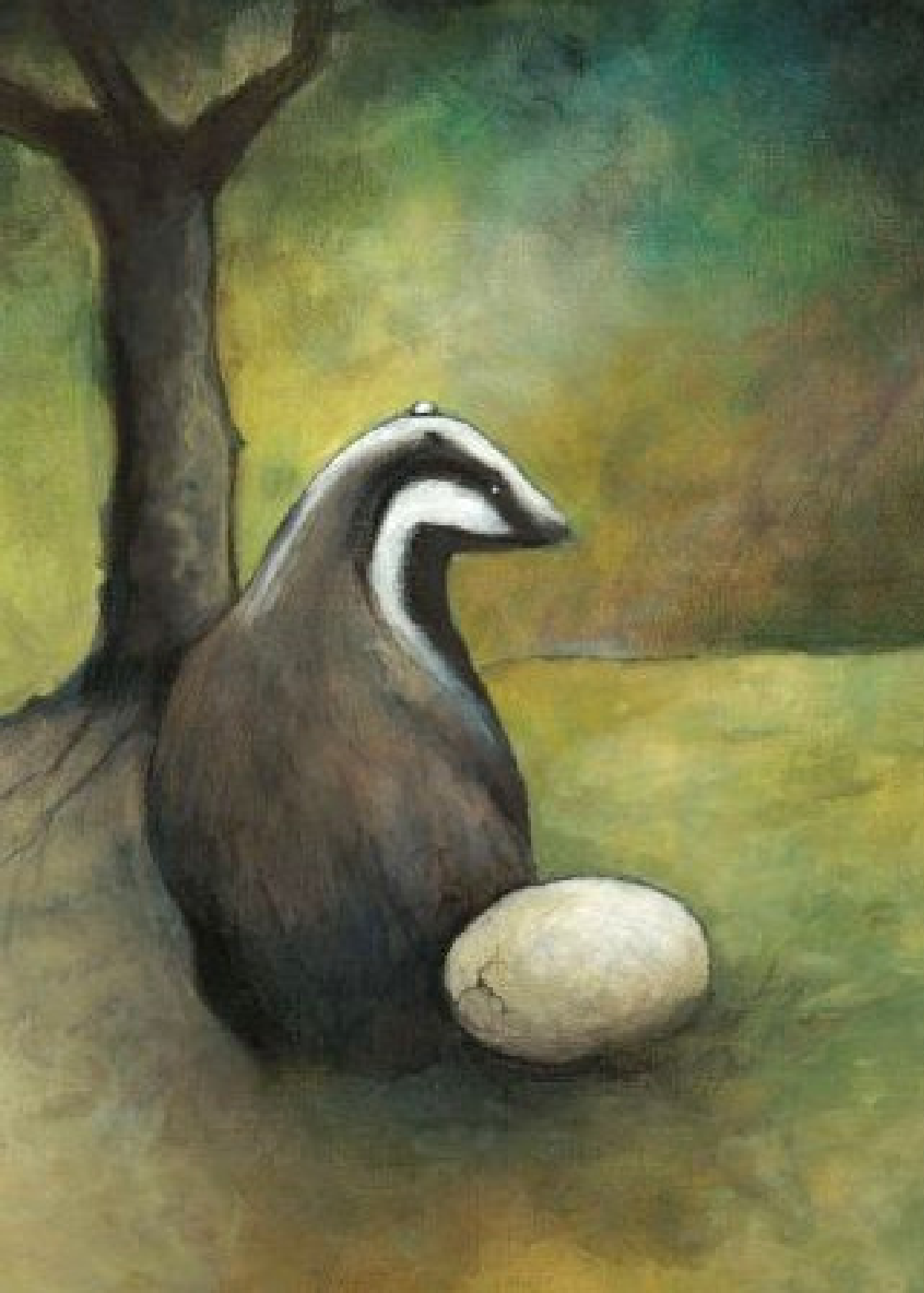
אחרי בדיקה נוספת של הביצה היפה והגדולה הקרפדה הודיעה שוב "אתה צודק כמו תמיד, אוח. זו לא ביצה שלי."

סנאי, שמענף העץ האהוב עליו שמע את התכונה הרבה, קפץ למטה והתחיל לקפוץ הנה והנה סביב הביצה. "היא שלי, שלי, שלי!" קשקש בקול.

"סנאי" אמר האוח בקול החכם ביותר שלו "הביצה היא יותר גדולה ממך! היא פשוט לא יכולה להיות שלך."

"נכון, נכון, אתה שוב צודק, אוח! זו לא ביצה שלי!" הוא קשקש ומהר עלה חזרה על הענף האהוב שלו, כדי לראות מי עכשיו יבוא לטעון לבעלות על הביצה.

גירית עברה ביער תוך חיפוש אחרי ארוחת
הביצים החביבה עליה. היא שמעה את קריאת
האוח ובאה לחקור.
"המממ" אמרה "אני אוהבת ביצים! בדיוק
חיפשתי אחת לארוחת הצהריים שלי כששמעתי
את השאלה שלך, אוח. זו ביצה שלי ואוכל אותה
מיד."
"לאאאא!" קראו כל החיות "זו לא ביצה שלך!"

**ופתאום מתוך הביצה נשמע קול דפיקות,
ובקליפה הופיע סדק קטן. החיות נבהלו ונסוגו
לאט אחורה. אפילו הגירית פחדה כששמעה את
הקול המוזר.**

**"אני חושבת שאתה צודק, אוח" אמרה הגירית
"הביצים שאני אוהבת לא עושות קולות בכלל!"
הדפיקות נמשכו והסדקים התרחבו יותר ויותר.
ופתאום החיות שמעו צליל גלישה חזק מעל
העצים. הן הביטו לשם וראו עיט גדול שעף מעל
היער. העיט נחת ממש ליד הביצה והביט בעיני
העיט שלו הבהירות.**

**"אל תגעו בביצה הזו!" הוא קרא בקול צורמני
וחזק "זו ביצה שלי! בדיוק חיפשתי אותה
כששמעתי את קריאתו של האוח. באה רוח
חזקה והעיפה את הביצה מהקן שלי!"
העיט שם את כנפיו בעדינות סביב הביצה. קול
הדפיקות נשמע חזק יותר, ופתאום הפיצה
נפתחה וגוזל התגלגל החוצה. הוא הביט על
העיט הגדול וקרא "אבא!"
"קטן שלי!" אמר העיט ונישק לגוזל במקורו.
כל החיות שמחו שהעיט מצא את הגוזל ושהגוזל
מצא את אביו.
"אני צריך להחזיר את הקטן לקן" אמר העיט
"אך אינני בטוח שאוכל להחזיק אותו וגם לעוף
בו זמנית."**

ואז אמר האוח החכם "יש לי רעיון! אוכל לעטוף
את הגוזל בכנפיים שלי ולעלות על גבך. אז תוכל
להעיף את שנינו לקן שלך!"
"רעיון נהדר, אוח!" הסכים העיט "רק תשמור
עליו היטב בדרך!"
"אני מבטיח!" אמר האוח, עטף את הגוזל
בכנפיו ועלה על גבו של העיט.
"קדימה!" אמר אבא עיט והניף את כנפיו
הגדולות והחזקות, כשהוא עולה מעל צמרות עצי
היער.
"שלום עיט קטן!" קראו חיות היער "אנו שמחות
שאבא מצא אותך!"
כל החיות היו מרוצות, מלבד הגירית "הומפ!"
היא קראה "הפסדתי ארוחת צהריים טעימה
ביותר!" והיא רצה בין עצי היער בחיפוש אחרי
אוכל אחר.